Člověk a společnost

Co si představím, když se řekne člověk a společnost? Dost zajímavá otázka a o to těžší bude odpověď, jelikož toto téma je velice rozsáhlé a každý na něj nahlíží úplně jinak.

V dnešní době je opravdu jednoduché nechat se zmanipulovat lidmi, kteří se kolem vás pohybují. Já sama to na sobě pozoruji velmi často. Ať už to jsou lidé, kteří přemýšlí negativně a jejich negativní myšlení přenášejí, i když možná nevědomky, na mě, nebo to jsou lidé, kteří se mě snaží navést k něčemu, co mně se nezdá jako dobrá věc. Naštěstí si myslím, že jsem natolik dobře vychovaná, že jim umím říct, když se mi něco nelíbí a nebudu dělat vše, co oni si vymyslí. Ale takový není každý. Spoustu mých známých nebo dokonce kamarádů tací nejsou. Nechají se jednoduše zmanipulovat okolím a udělají zkrátka vše pro to, aby se zalíbili. Ale je tohle správně? Neměli by se v dnešní době lidi snažit tahat za jeden provaz a podporovat toho druhého než ho nutit k něčemu, co mu není příjemné? Proč někdo tohle má vůbec zapotřebí?

Další z řady negativ může být to, že člověk, který se pohybuje v dané společnosti, začne dělat věci, které dělají jeho vrstevníci jen kvůli tomu, aby mezi ně zapadl. I když sám moc dobře ví, že by takovéto činy bez jejich přítomnosti nikdy neudělal. Jen nechce vybočovat z davu. U mladistvých je naprosto typické kouření. Mnoho mých známých, kteří kouří, začali z „frajeřiny“. Viděli to u svých přátel a chtěli to zkusit taky. Nebo dokonce je k tomu jejich okolí „vyhecovalo“. A stala se z toho závislost, které se nemohou zbavit. To vše jen kvůli tomu, aby o nich „kamarádi“ neříkali, že jsou to strašpytlové a aby dokázali, že do jejich party patří právem. To je na dnešní společnosti, dle mého, jedna z těch nejsmutnějších věcí. Že všichni nemají odvahu na to, aby šli proti davu. Nedokáží říct jednoznačné NE a pak to může dopadnout i takhle. Myslím ale, že kouření je jednou z těch lepších možností. Spoustu takovýchto lidí, kteří jsou jednoduše manipulovatelní a udělají vše, co jim kdokoli druhý nakáže, mají život velmi těžký, jelikož musí všechny tyto své odlišnosti potlačovat, jen aby si o nich okolí náhodou neříkalo, že jsou divní. Lidi se obecně bojí ukázat, že jsou v něčem rozdílní. Děsí to toho, že by si na sebe měli vzít něco atypického, protože se bojí reakce okolí. Obarvit si vlasy na modrou. Říct, že je nebaví něco, co jiné ano. Že poslouchají hudbu, kterou ostatní odsuzují a spoustu dalších věcí, jen aby nebyli jiní než ostatní. Na jednu stranu se snažím takovéto lidi pochopit, jelikož ne všichni dnes umí jedince, kteří se snaží jít proti proudu, přijmout. Pro mnohé se pak mohou jevit jako „outsideři“, jelikož něčím vybočili z davu. A to ne každý umí přijmout. Tito lidé se pak velmi jednoduše stávají oběťmi šikany. A není to nesmysl? Není tu něco špatně? Nemělo by to být tak, že každý by měl dělat, co on sám uzná za vhodné, a ne to, co se líbí jeho okolí?

Kdybych měla mluvit o společnosti obecně, myslím si, že naše životní podmínky jsou natolik kvalitní, že se zde máme opravdu moc dobře. Nemluvě o tom, že můžeme dělat, co se nám zalíbí. Můžeme podnikat kroky, které nás posouvají dál. Můžeme vycestovat kamkoli se nám zachce. Nejsme omezeni vybranými státy, jako tomu bylo v minulosti. Můžeme studovat školy, které nám pomůžou v plnění našich životních cílů. Můžeme říkat, co chceme.

Projevit nesouhlas s něčím, co se nám nelíbí a bojovat za to. V rámci možností koupit všechno, na co si jen ukážeme. Neexistuje žádný přídělový systém, který by nám přikazoval, kolik chleba můžeme sníst za týden. Netrpíme hladem. Nejsme zatčeni a následně odsouzeni k trestu smrti jen kvůli tomu, že nesouhlasíme s vládou, kterou zde máme. V naší republice je nejnižší nezaměstnanost z celé Evropy, což si myslím, že také o mnohých věcech vypovídá. Podmínky pro náš život jsou nesrovnatelně lepší, než tomu bylo před pár desítkami let. A toho bychom si měli vážit nejvíce. Takže nač si stěžovat? Co na tom, že každý den není úžasný. Jsou i dny, kdy si říkáme, jaké by to asi bylo, kdybychom se narodili v jiné době. V jiné zemi. Ale vůbec si neuvědomujeme, jak je život krásný, a to hlavně díky podmínkám, které jsou nám zde poskytnuty. Možná že každý, kdo řekne, že by si přál se narodit v jiné době, by se do toho časového úseku měl opravdu přesunout, aby si taková slova podruhé rozmyslel.

Kristýna Hácová, 3. A, Gymnázium Dr. Emila Holuba, Holice